

עמ"ת 5219/02/16 - ט ס נגד משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ת 5219-02-16 ס(עציר) נ' משטרת ישראל תביעות-שלוחת רמלה
14 פברואר 2016

לפני השופט יעקב שפסר

העורר ט ס (עציר)

נגד

המשיבה משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה

נוכחים:

ב"כ העורר עו"ד מיטל וקנין

ב"כ המשיבה עו"ד עדי יעקובוביץ

העורר הובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ערר על החלטת בית משפט השלום בראשון לציון מיום 28.1.16 (כב' השופט דרור קליטמן) במ"ת 40536-12-15, לפיה הוחלט על מעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו, זאת על רקע חוות דעת שירות המבחן אשר לא המליצה על שחרורו.

רקע ההליך הינו כתב אישום שהוגש כנגד העורר המייחס לו שני אישומים בעבירות איומים ותקיפת בת זוג. על פי האישום הראשון שבכתב האישום בליל 14.12.15 לאחר שצרך אלכוהול תקף העורר את המתלוננת במקומות שונים בבית, דחף אותה הפילה לרצפה, משך בשערותיה והיכה אותה בפניה ובראשה תוך שאיים כי יחמם שמן וישפוך על פניה וכן יזרוק עליה בקבוק בירה שאחז בידו. באירוע זה הוזעקה המשטרה על ידי שכנים ששמעו את צעקות המתלוננת. על פי האישום השני אשר אירע כחודש קודם אותו מועד עת היה העורר שוב תחת השפעת אלכוהול, תקף הוא את המתלוננת במכת אגרוף בפניה וגרם לה לחבלות בעינה.

ההליך בבית משפט השלום היה למעשה בן שתי "פעילות": בתחילה נבחנה שאלת הראיות לכאורה זאת נוכח כפירת העורר בקיומן. בהחלטתו מיום 22.12.15, בחן בית המשפט קמא את הראיות לכאורה זאת לאחר שעין בתיק החקירה

ושמע את טיעוני ב"כ העורר, ומצא לאחר ניתוח רחב שערך כי אלה קיימות כנדרש בהליך זה. בהתאם ולצורך בירור מסוכנותו של העורר, בייחוד על רקע עבירה קודמת מאותו סוג של העורר כלפי בת זוגו - המתלוננת דנן, בה הורשע ואף תלוי ועומד מאסר מותנה בר הפעלה כנגדו בגינה, ביקש לבחון את עניינו על ידי שירות המבחן.

שירות המבחן הגיש שני תסקירים (ביום 20.1.16 וביום 28.1.16) ועם קבלתם התקיים חלקו השני של הדיון שתוצאתו היתה החלטה בדבר מעצרו של העורר עד תום ההליכים כנגדו, היא נושא ערר זה.

תמצית טענות העורר היא כי ניתן משקל יתר לאמור בתסקירים, זאת בשל העובדה שקביעות רבות בהם נקבעו על סמך דברי המתלוננת בלבד (כגון: הקביעה שלעורר בעיית אלכוהול) וכי שגה אף בית המשפט קמא באי הסכמתו לבחון אפשרות לחלופה טיפולית הדוקה, על אף שכזו לא נבחנה על ידי שירות המבחן.

המשיבה מתנגדת למבוקש ועותרת לדחיית הערר משלא נפלה לדעתה כל שגה מלפני בית המשפט קמא.

לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ הצדדים, עיינתי בתיק בית המשפט קמא לרבות בתסקירים שהוגשו בעניינו של העורר, לא מצאתי כי שגה בית המשפט קמא בקובעו שאין מקום להורות על שחרורו של העורר ממעצר.

אמנם בית המשפט אינו כפוף להמלצות תסקיר ואולם נקבע לא אחת כי במקרים של עבירות אלימות במשפחה יש לתת משקל מיוחד להמלצות שירות המבחן בתסקירו בעניין זה ובכלל זה לעניין חלופת המעצר. בענייננו קבע שירות המבחן כי לא נמצאת בשלב זה חלופה מתאימה שיש בה כדי להפחית את מסוכנותו של העורר ולא המליץ על שחרורו.

עיון בתסקיר מלמד כי שירות המבחן סוקר באופן מפורט ביותר את נסיבותיו של העורר אשר הורשע כבר בעבר בעבירת אלימות כנגד אותה מתלוננת. במהלך ההליך המשפטי עבר הליך טיפול במסגרת שירות המבחן ואולם כעולה מכתב האישום מואשם העורר שוב בביצוע אלימות כנגד המתלוננת. יצוין כי על פי חוות דעתו הראשונה של השירות, אף העורר עצמו מסר שנוהג הוא לצרוך אלכוהול אם כי טען שזה באופן ספוראדי והשירות מציין כי העורר מתקשה לראות קשר בין צריכת האלכוהול לבין הקושי בשליטה על דחפיו בעת קונפליקטים עם בת זוגו. לא מצאתי לפיכך לקבל את טענת העורר כי אין יסוד להתרשמות שירות המבחן באשר לבעיית האלכוהול שלו ומסתבר שאינה נסמכת התרשמות זו רק על דברי המתלוננת.

המתלוננת מצידה תלויה בעורר כך נראה כלכלית ורגשית ומתארת התנהלות בעייתית, כוחנית לרבות אלימות פיזית, כלכלית ונפשית מצידו כלפיה כשברקע לה צריכת אלכוהול. שירות המבחן מציין בין היתר את העובדה כי המתלוננת שהתה במקלט לנשים מוכות משך שנה, דבר עליו חולק העורר וטוען כי שהתה במקלט לנשים מוכות משך ארבעה עד חמישה חודשים בלבד. בנסיבות ענייננו לא מצאתי בפער התקופה משום נימוק בעל משמעות המצדיקה שינוי מעמדו של בית המשפט קמא. שירות המבחן מעריך אפוא על רקע מכלול הפרמטרים שבחן כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות מעשי העורר כנגד המתלוננת.

שירות המבחן לא מצא פסול במפקחים כשלעצמם אולם סבר שהמסוכנות העולה מן העורר היא ברמת סיכון המצריכה חלופה סמכותית הדוקה, בליווי טיפול הולם למגוון קשייו כשהחלופה המוצעת לא מתאימה לכך להערכת השירות ואין בה כדי להפחית את הסיכון במצבו. לעניין זה יוער כי שירות המבחן מכיר את העורר מטיפול בו אף בעבר. הרושם המתקבל הוא שההליכים המשפטיים ואף צו מבחן שהושתו על המשיב בעבר כמו גם הליך טיפולי שעבר לא סייעו לו להפנים גבולות ולהירתע מאלימות.

כפי שציין בית המשפט קמא בהחלטתו, גורמי המבחן התרשמו כי קיימת אצל העורר בעיה הקשורה בשתיית אלכוהול הגורמת לו לנהוג בתוקפנות ואלימות אותן הוא מפנה כנגד המתלוננת, וכן מצאו כי נדרשת חלופת מעצר אפקטיבית וסמכותית שיהא בה כדי לענות על החשש מפני פגיעה במתלוננת והבטחת שלומה. לעניין הזהירות המיוחדת הנדרשת בכל הנוגע לקביעת חלופת מעצר ולמשקל שיש ליתן לעמדת שירות המבחן במקרים של עבירות אלימות במשפחה ראו למשל בש"פ 6739/10 פלוני נ' מדינת ישראל (פסקה 7 מיום 21.9.10 והאסמכתאות שפורטו בה).

בדין קבע אפוא בית המשפט קמא כי חלופת המעצר שהוצעה על ידי העורר אינה חלופה הולמת בנסיבות העניין. נוכח האמור נדחה הערר. עם זאת וככל ויעלה בידי העורר להציע חלופה מתאימה אחרת, ניתן יהיה לשוב ולשקול את שחרורו אליה בכפוף לבחינתה כנדרש.

ניתנה והודעה היום ה' אדר א' תשע"ו, 14/02/2016 במעמד הנוכחים.

יעקב שפסר , שופט